

Extraordinari

Xavier Novell, bisbe de Solsona

La pandèmia del Covid-19 ha suscitat un seguit de mesures per a tota l'Església universal. Us transmeto extractes dels dos decrets més rellevants per a tots els fidels i us convido a llegir-los a la web del bisbat. El primer concedeix la indulgència plenària als fidels que sofreixen la malaltia del Covid-19, així com als treballadors de la salut, als familiars i a tots aquells que, de qualsevol manera, també amb la pregària, en tenen cura. El segon recorda les condicions per a l'ús de l'absolució col·lectiva dels pecats i recorda com poden rebre el perdó dels pecats, fins i tot greus, tots els fidels que no poden de cap manera rebre l'absolució sacramental i experimenten, en la greu situació que ens trobem, l'angoixa de viure en pecat.

«Es concedeix la Indulgència plenària als fidels malalts de Coronavirus, [...] si, amb ànim d'allunyar-se de qualsevol pecat, s'uneixen espiritualment a través dels mitjans de comunicació a la celebració de la Santa Missa, a la pregària del Sant Rosari, a la pràctica piadosa del Viacrucis o altres formes de devoció, o si almenys resen el Credo, el

Parenostre i una piadosa invocació a la Santíssima Mare de Déu, oferint aquesta prova amb esperit de fe en Déu i de caritat envers els germans, amb la voluntat de complir les condicions habituals (confessió sacramental, comunió eucarística i oració segons les intencions del Sant Pare) tan aviat com els sigui possible.

Els agents sanitaris, els familiars i tots aquells que [...], exposant-se al risc de contagi, cuiden els malalts de Coronavirus, [...] obtindran el mateix do de la Indulgència plenària en les mateixes condicions.»

Es concedeix també, en les mateixes condicions, la Indulgència plenària «a aquells fidels que ofereixin la visita al Santíssim Sagrament, o l'Adoració Eucarística, o la lectura de la Sagrada Escriptura durant almenys mitja hora, o el rès del Sant Rosari, o l'exercici piados del Viacrucis, o la pregària de la corona de la Divina Misericòrdia, per implorar a Déu Totpoderós la fi de l'epidèmia, l'alleujament dels afluïts i la salvació eterna dels qui el Senyor ha cridat al seu si».

«També en el temps del Covid-19, [...] la confessió individual representa la manera ordinària de celebrar aquest sacrament, mentre que l'absolució col·lectiva, sense la confessió individual prèvia, no pot impartir-se sinó en cas de perill imminent de mort, per falta de temps per a escoltar les confessions dels penitents individuals o per greu necessitat, [...] i sense perjudici de la necessitat, per a la vàlida absolució, del *votum sacramenti* per part del penitent individual, és a dir, del propòsit de confessar en el seu degut temps els pecats greus que en el seu moment no van poder ser confessats.»

«En cas que sorgeixi la necessitat sobtada d'impartir l'absolució sacramental (per exemple: a l'entrada de les sales d'hospital on estiguin ingressats els fidels contagiats en

perill de mort o diversos fidels junts), el sacerdot està obligat a avisar, en la mesura possible, el bisbe diocesà o, si no pot, a informar-lo com més aviat millor.»

«Quan el fidel es trobi en la dolorosa impossibilitat de rebre l'absolució sacramental, ha de recordar-se que la contrició perfecta, procedent de l'amor del Déu estimat sobre totes les coses, expressada per una sincera petició de perdó (la que el penitent pugui expressar en aquell moment) i acompanyada de *votum confessionis*, és a dir, del ferm propòsit de recórrer com més aviat millor a la confessió sacramental, obté el perdó dels pecats, fins i tot mortals (cf. Catecisme, núm. 1452).» No oblidem, però, que, amb les mesures de prevenció adequades, qualsevol fidel, que no pot esperar a la fi del confinament, pot demanar al seu rector o a un de veí de ser atès en confessió. Si podem anar al supermercat, a la farmàcia o fins i tot a passejar el gos, no podrem anar a curar la nostra ànima?

2. Si s'explica el fet de «l'acte de contrició perfecte», crec que no s'hauria de dir que en aquest temps hi ha absència de capellans (perquè jo sóc a l'església unes tres hores al dia i si algú ve a confessar-se ho pot fer sense dificultats), sinó que hi ha una crida a confinar-se a casa; i crec que aquest seria el motiu principal per a ser vàlid aquest acte de contrició perfecte.

Com algú ha dit en la reunió, tenim gent adulta en la fe, és veritat, però això no implica que tothom sàpiga les coses com s'haurien de fer correctament. Hi ha molta gent que vol interpretar allò que diu l'Església segons el propi judici i la pròpia mentalitat (perquè aquest «mal» també pot ser present en els sacerdots).

